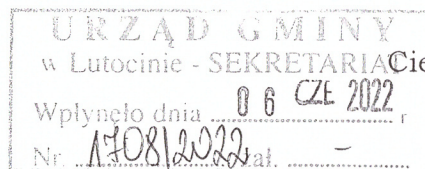

SKO/I/V/790/2022

DECYZJA

Na podstawie art. 2 w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t. j. Dz. U. z 2018r., poz. 570), art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 17 pkt 1 i art. 127 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, zwanego dalej „Kpa”, art. 66, art. 71 ust. 2 pkt 1 i art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018r., poz. 2081 ze zm.), zwanej dalej „ustawą” oraz § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016r., poz. 71), zwanego dalej „rozporządzeniem”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie, w składzie:

1. - przewodniczący składu orzekającego (spr.)
2. - członek składu orzekającego
3. - członek składu orzekającego,

po rozpatrzeniu odwołania i od decyzji Wójta Gminy Lutocin z dnia 11 kwietnia 2022 roku, Nr 22/2018/2022, znak: BDK.6220.11.2018.2022, o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: Budowa czterech budynków chlewni do tuczu świń w systemie rusztowym o obsadzie 1900 szt. każda wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działkach o numerach ewidencyjnych 143/1 i 143/2, położonych w miejscowości Swojęcín, gmina Lutocin, **orzeka:**

- utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją, po rozpatrzeniu wniosku i organ I instancji odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: Budowa czterech budynków chlewni do tuczu świń w systemie rusztowym o obsadzie 1900 szt. każda wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działkach o numerach ewidencyjnych 143/1 i 143/2, położonych w miejscowości Swojęcín, gmina Lutocin.

Jako powód odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla ww. przedsięwzięcia organ wskazał brak zgody wnioskodawców na realizację przedsięwzięcia w wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska. Organ podniósł, że mając na uwadze wydane przez organy współdziałające uzgodnienia/opinie, wezwał wnioskodawców do wyrażenia - w terminie 7 dni od otrzymania wezwania - zgody na realizację tego przedsięwzięcia w wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska, na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy. W wyznaczonym terminie wnioskodawcy nie przedłożyli zgody na realizację przedsięwzięcia w wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska, co zdaniem organu stanowi podstawę do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań.

Odwołanie od decyzji wnieśli: i

Skarżący zarzucają zaskarżonej decyzji naruszenie:

- art. 7 Kpa, poprzez zaniechanie podjęcia czynności niezbędnych do załatwienia

sprawy;

- art. 80 Kpa, poprzez dopuszczenie się przez organ I instancji błędnej i dowolnej oceny dowodów, wykraczającej poza zakres przyznanej organowi swobody.

- art. 8 § 1 Kpa, poprzez prowadzenie przedmiotowego postępowania przez organ I instancji w sposób rażąco sprzeczny z zasadą pogłębiania zaufania obywateli do władzy publicznej, gdyż prowadząc przedmiotowe postępowanie od ponad 4 lat zaskarżoną decyzją już po raz trzeci odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację planowanej inwestycji, wskazując w treści każdej kolejnej decyzji odmownej inne przesłanki negatywnego rozpoznania wniosku,

- art. 77 § 1 Kpa w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy, poprzez wydanie decyzji z pominięciem istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy dowodów, w szczególności z pominięciem postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 22 marca 2021 roku, nr WOOS-1.4221.71.2021.ACH, postanowienia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, nr WA.RZŚ.4360.1.209.2020.KZ.3, z dnia 4 listopada 2021 roku, oraz z pominięciem ustaleń zawartych w przedłożonym do akt sprawy raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

- art. 81 ust. 1 ustawy, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji tego wydanie decyzji odmownej pomimo tego, że w przedmiotowej sprawie organ I instancji nie sprostął obowiązkowi wykazania, że realizacja przedsięwzięcia w wariantie inwestorskim, tj. w wariantie uzgodnionym przez organy uzgadniające, jest z jakichkolwiek względów niemożliwa, co przedwczesnym czyniło występowanie do inwestorów z zapytaniem czy wyrażają zgodę na realizację przedsięwzięcia w wariantie innym niż wariant inwestorski,

- art. 71 ust. 1 ustawy, poprzez bezpodstawne uznanie, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą okoliczności umożliwiające wydanie decyzji pozytywnej oraz oparcie decyzji odmownej na pozaprawnych przesłankach, w tym na dość osobliwym założeniu, że „zdaniem organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jak i jednocześnie organu prowadzącego Szkołę Podstawową im. Stanisława Kostki w Swojęcinie, w pierwszej kolejności należy uregulować - w postaci aktów prawnych - kwestie dotyczące możliwości oceny uciążliwości odorowej tego typu inwestycji, a dopiero później można w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko z pełną odpowiedzialnością oceniać - bezpośredni i pośredni - wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi”.

Zdaniem skarżących poprzez powyższe stwierdzenie, organ I instancji zdaje się obciążać inwestorów negatywnymi konsekwencjami opieszałości i bierności ustawodawcy, pomijając przy tym fakt, że od wiełu lat - pomimo braku konkretnych uregulowań prawnych w zakresie obowiązujących norm uciążliwości odorowej - decyzje środowiskowe są wydawane.

Z uwagi na podniesione zarzuty skarżący wnoszą o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy co do istoty, poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją związaną, a zatem odmowa uwzględnienia wniosku o jej wydanie może nastąpić wyłącznie w sytuacjach przewidzianych w przepisach prawa.

Jedną z takich sytuacji reguluje art. 81 ust. 1 ustawy.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia zostało wszczęte w dniu 28 lutego 2018 roku (w tym dniu wpłynął do organu I instancji wniosek skarżących o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach), a zatem do postępowania w niniejszej sprawie ma zastosowanie przepis art. 81 ust. 1 ustawy nie jego obecnym brzmieniu, ale w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie

ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019r., poz. 1712), zwaną dalej „ustawą zmieniającą”. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 ustawy zmieniającej, do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 (tj. ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – *przyp. Kolegium*) oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. do 24 września 2019r. – *przyp. Kolegium*) stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 81 ust. 1 ustawy w brzmieniu mającym zastosowanie w niniejszej sprawie stanowi zatem, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Organ I instancji uznał, iż zasadnym jest realizacja ww. przedsięwzięcia nie w wariantcie proponowanym przez inwestorów, ale w racjonalnym wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska i w konsekwencji wezwał ich do wyrażenia zgody na realizację inwestycji w tym wariantcie.

Kolegium zgadza się ze stanowiskiem organu I instancji o zasadności realizacji planowanego przedsięwzięcia w wariantcie opisanym jako racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska, polegający na budowie czterech budynków inwentarskich – chlewni do chowu (tuczu) trzody chlewnej w liczbie stanowisk po 1900 sztuk w każdym, w systemie bezściółkowym (rusztowym), w dwóch grupach wiekowych: 50% warchlaki 2-4 miesiące + 50% tuczniki. W wariantcie tym, łączna maksymalna wielkość chowu w chlewniach wynosić będzie 798 DJP, a więc będzie mniejsza niż w wariantcie inwestorskim o 266 DJP, tj. o 25%.

Z treści raportu, przedłożonego przez skarżących wynika, że mniejsza maksymalna wielkość chowu spowoduje proporcjonalny do tej skali spadek wszelkich wskaźników odniesieniowych do wielkości chowu wyrażonej w DJP, a głównie emisji substancji do powietrza (amoniaku, siarkowodoru, odorów), spadek zużycia wody, ilości wytwarzanej gnojowicy i ilości odpadów. Spadek wielkości emisji substancji do powietrza spowoduje zaś w sposób oczywisty proporcjonalne obniżenie ich poziomu stężeń w powietrzu w sąsiedztwie chlewni.

Wprawdzie, w odniesieniu do tego wariantu nie przedstawiono w raporcie szczegółowych obliczeń i analiz odnośnie emisji substancji do środowiska, ilości zużytej wody czy ilości wytwarzanej gnojowicy, jednak należy zgodzić się ze stanowiskiem wyrażonym w raporcie, iż oczywistym jest, iż zmniejszenie skali chowu (spadek ilości DJP) o 25% niewątpliwie obniży poziom oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Skoro realizacja planowanego przedsięwzięcia w tym wariantcie, spośród przedstawionych w raporcie, będzie powodowała: najmniej emisji substancji do powietrza, najmniejsze zużycie wody, najmniejszą ilość wytwarzanej gnojowicy oraz odpadów, a więc przyniesienie najmniej szkód środowisku, to należy ocenić, że ten wariant realizacji planowanego przedsięwzięcia jest najbardziej zasadny.

Skarżący nie udzielili odpowiedzi na wezwanie organu I instancji z dnia 7 lutego 2022 roku do wyrażenia zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia w wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska. Wprawdzie to nie oni pokwitowali doręczenie wezwań, ale inna osoba (bez adnotacji, iż jest to dorosły domownik), jednak skarżący nie kwestionują faktu, iż to wezwanie do nich dotarło. Ponadto, w swoim odwołaniu wyraźnie domagają się wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację ww. przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym

przez nich, co oznacza, iż nie wyrażają zgody na realizację przedsięwzięcia najbardziej zasadnym, tj. w racjonalnym wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska.

W tej sytuacji, mając na względzie regulację art. 81 ust. 1 ustawy, należało odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji ww. planowanego przedsięwzięcia.

Decyzja jest ostateczna.

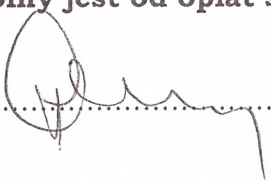
P o u c z e n i e:

1. Strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie, ul. Rzeczkowska 6.

2. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

3. Od skargi pobierany jest wpis stały, w wysokości 200 zł.

4. Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego, może być przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego; wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

1. 2. 3.

Otrzymują:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
8. Wójt Gminy Lutocin (+ akta sprawy)
9. a/a